

Gyöngyház

E. Zola

Hósipkás halottak, ahogy a fej
a földre vetéli hajszálait.
Csörömpölő, csámpás fogatok az utcák.
A többnyelvűség mentelmi joga
a fecsegő, szőke szárnysegédké.

Jó. Ez. Így.

Felhúzom az órát a madaraknak,
hogy el ne aludjunk a közös harsonát,
a feltámadásra feszítettét, a tömeges
levételt fel-felbátorodó angyalarcunkról.

Melisande

Késő van. Csillagok türemkednek.
Minden elválni siet álommagányába.
Várjuk meg a reggelt, Pelias,
várjunk meg minden reggelt.
Ámuljuk egymást, s én ígérem,
arcod soha nem ismeri meg a
kezem érintését,
s a hajnalok hívását.

Café de Flore

Sartre-nak

Hát megadtad mégis a fordítva születést,
a homokóra talpraállításának báva
misztériumát, hiszen látom én is (mert
egymásnak lökve a jégtábla-idők), szebb,
ha hallgat, s két tenyerébe aliatott
gitártorkját körbehordozza a behódolt
delutánban a Krisztusszög centime-okért.

Juhász Zsuzsanna (1958, Sztálinváros [Dunaújváros]): 1981 óta publikál. Írásai a következő lapokban jelentek meg: Alföld, Népszava, Dunaújvárosi Hírlap, Élet és Irodalom, Új Hang – Bella István ajánlójával –, Hitel, Tiszatáj, Pannon Tükör, Palócföld, Magyar Múza, Nyugat plusz, Vár, Vár Ucca Műhely; sok más irodalmi antológiában, print és online felületen közölt szövegeket. A *Palócföld* 1989-es Madách-pályázatán szépirodalmi kategóriában I. helyezést, tanulmány, esszé, szociográfia kategóriában II. helyezést ért el (a zsűri e kategóriában nem adott ki I. helyezést.)